

Varja Đukić, prvakinja naše scene, o Marini Cvetajevoj, ulogama heroina, glumi kao skloništu

Za savršenim sagovornikom

treba čeznuti

Danas je prototip
dramskog junaka anti

heroj. Čutanje na sceni nije nemušnost, to je govor koji ima priču.

Poezija je želja za sporazumom, za blizinom

Neobična, i po svojim ulogama, scenskom izrazu, pozorišnom ponašanju, ali i privatno, kao anti model glumice-prvakinje, Varja Đukić, čini se godinama, ima neko svoje umetničko i intimno „sklonište“. Uloge u predstavama „Zak ili pokornost“, „Mario i madijoničar“, „Na letovanju“, „Hasanaginica“, „Princeza Ksenija“, „Banović Strahinja“, „Jerma...“ kao i rad u Dah teatru, osim značajnih nagrada, (Sterijina za ulogu Zene u „Banović Strahinji“) donele su joj, čak i kod kolega, status „dručkije“ glumice.

Poslednja predstava Varje Đukić, „Tebi, iz jučešnje“, koju potpisuje kao autorski projekat, u produkciji Centra za kulturnu dekontaminaciju, govori o životu i poeziji slavne ruske pesnikinje Marine Cvetajeve, ali i o ovom našem, ovdašnjem.

- Moj odnos prema poeziji je vrlo živ, i nekako opstaje, uprkos svim drugim stvarima koje čitam. Cvetajeve, koja nam je po mnogo čemu bliska, predstavlja sam vrh u toj sferi stvaralaštva, a ipak je negde već potisnuta - kaže za „Blic“ Varja Đukić. - Citati poeziju znači uporno tražiti u stihovima neko sklonište, verovatno zbog toga da bi se u jeziku zadržala harmonija i smisao. Cvetajeve je još određenija i za mene bliža zbog svoje životne priče, koja se danas veoma lako prepoznaje - to je priča o neskladu između sfera i krugova kojima se krećemo, i onih kojima teži bilo koje delikatnije ljudsko biće.

Imidž „dručkije“ glumice

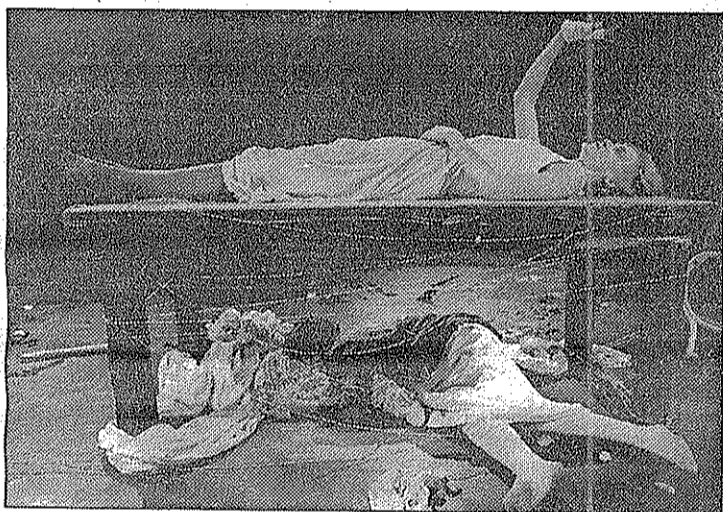
Koliko je u celom ovom poslu bilo i nekog autorskog inata, i želje da opovrgnete mišljenja mnogih reditelja koji tvrde da je poeziju gotovo nemoguće staviti na scenu, a da ona zaista bude dobra?

- Inata kao pukog inata mislim da nije bilo, ali je bilo moje ubeđenosti visokog stepena, jedne sigurnosti da takav odnos prema poeziji na sceni nije tačan. Možda ne bi trebalo govoriti apstraktno, kako poeziju upriličiti na sceni - poezija postoji u tom jezičkom izrazu kao vrsta autoriteta, a poetika, koja je širi pojam, nešto je što teatar apsolutno podrazumeva, tako da sam poeziju pokušala da tretiram u izrazima scenske, teatarske poetike.

Predstava je vrlo angažovana, poseduje jaku kopču sa ovdašnjim životom i vremenom, dok mnoga pozorišta danas beže od repertoara koji komunicira sa ovim što sada živimo. Sta je po Vama obaveza teatra?

- Za mene je to neophodna kopča u svemu onome što radim - radeći na ovoj predstavi pokušala sam, što možda zvuči kontradiktorno, jer se radi o teatru, da se izolujem, da uspostavim spregu sa publikom u tom smislu da je neophodno da se nađe neka vrs-

ta skloništa od mnogih stvari koje nas svakodnevno lome, ugrožavaju, čine nesigurnim, zbog kojih se gubi identitet, i na kraju integritet. Verovatno je to moje pouzdanje u poeziju, koja je za mene apsolutno neprikosnoveni, meni dalo pravo na tu vrstu otklona i izolacije u kojoj

Iz predstave „Tebi, iz jučešnje“

danas živi veliki broj ljudi. Ali, s druge strane, poezija je i želja za sporazumom, želja za blizinom, i neki krajnji izraz čežnje za savršenim sagovornikom. A mislim da za takvim sagovornikom treba čeznuti, da ga treba tražiti, čak i onda kada naizgled ne postoji, i nije u blizini.

Koliko Vam je bliska psihologija heroina koje najčešće igrate?

Osećanja brane glumca

- Ono što glumca intrigira i od čega on pravi bilo kakav karakter, nije njegova pojedina osobenost ili sama suma nekog dejstva, nego su to detalji koji su u potpunoj suprotnosti sa tim dominantnim osobinama. Znači, heroj je heroj u odnosu na svoje slabosti, to je neko ko uspeva da savlada svoju lomnost, nemoć, tako da su mi u tom smislu bliski svi karakteri koji se sceniski mogu uobličiti u realne karaktere. U ovom vremenu je definitivno vrlo apstraktno pokušavati da se rekonstruiše bilo kakav herojski karakter, oni su mnogo kompleksniji - danas je prototip dramskog junaka anti heroj.

Koliko Vam imponuje mišljenje većine reditelja i kritičara da ste na sceni najmoćniji upravo kad čutite?

- To je vezano za tu priču o mom odnosu prema glumi, glumačkom dejstvu na sceni. Čutanje nije nemušnost, čutanje je vrsta govora i ima svoj sadržaj. Ako se tako razmišlja o čutanju, onda ono može da bude mnogo snažnije i jače sredstvo izraza, jer govori i o odnosu prema onome pred kim se čuti, i zato uvek ima svoj unutrašnji tekst i sadržaj. Često je ono što izgovaramo mnogo oskudnije, nego ono što čutimo.

traju omiljenom glumicom Nikite Milivojevića?

- Izuzetno cenim saradnju koja se uspostavila u tom radu, mnogo mi je značila, a mnogo mi znači i sada. Partnerstvo koje se realizuje između reditelja i glumaca - tu su Nikita, Cvele, Ljiljana Krstić, Brik, Mladen...vrsta je suštinskog u pozorištu, iz koje se posle može zračiti ili delovati na publiku, i mi smo svi u toj predstavi svesni toga. Ona mi je, između svega ostalog, vratila samopouzdanje koje nije vezano za moje lično samopouzdanje, nego na samopouzdanje na sceni ili u pozorištu, za kojim mnogi glumci željno tragaju. Kada ga prepoznaju, onda to osećaju kao nešto što treba čuvati, što čini samu veru u opstanak u teatru. Previše je problema egzistencijalnih u sferi onoga što je svakodnevnica, da bi se bez tog osećanja moglo opstati u jednom prilično dugom glumačkom životu.

RADMILA RADOŠAVLJEVIĆ
FOTO: BRANKO PANTELIĆ

Publika izabrala najomiljenije glumce na tradicionalnom glasanju u Santa Moniki

Na vrhu Džulija Roberts i Harison Ford

Ako se ne dopadate publici, nema pomoći, spakujte kofere

prokomentarisala, „producenti i reditelji mogu vas staviti pred kameru, ali ako se ne dopadate publici, najbolje je da lepo spakujete kofere i odete kući“.

Među nagradama kojima se glumci raduju, svakako je i Nagrada publike, People's Choice Award, koja se u Santa Moniki dodeljuje početkom godine za proteklu.

Za razliku od drugih nagrada, Nagrada publike uključuje 15 kategorija za televizijska, filmska i muzička ostvarenja, dajući tako priliku obožavaocima da glasaju za svoje omiljene glumce. Drugi

voditelja, izabrana je Opra Vitrn. Primajući nagradu, Opra je izjavila da je njen šou program „božje delo, koje ima za zadatak da zabavi publiku“.

U kategoriji filmskih nagrada, Džulija Roberts, glavna junakinja filma „Svadba mog najboljeg druga“, koji smo imali prilike da vidimo i u našim bioskopima, i Harison Ford („Air Force One“), izabrani su za omiljenu glumicu i glumca za prošlu godinu. Džulija, koja je dobitnik šest Nagrada publike, napravila je „dramatičan“ preokret od crvenokose lepote

Specijalnu nagradu dobila je Vupi Goldberg za životno dostignuće u toku svog 20-godišnjeg rada na filmu, u toku kojeg je snimila više od 20 filmova.

Među nagrađenima, našli su se i film „Džeri Megvajer“, u kategoriji drame, i „Lažov, lažov“ u kategoriji komedije, koje smo takođe imali prilike da pogledamo.

Svoju popularnost kod američke publike ponovo je dokazala serija o belim mantilima, „Hitna pomoć“, koja je ove godine nagradu dobila po četvrti put.

CDC

Blic top lista

Beogradski bioskopi

Gledanost	ove nedelje	ukupno	med. prikaz.	moste prošle nedelje
Od 15.1. do 21.1.				
1. Sutra ne umire nikad	10343	55133	4	1
2. Znam šta ste radili prošlog leta	4604	23017	4	2
3. Lolita	4398	26797	4	6
4. Spawn	4108	8343	2	3
5. Konačni horizont	3991	7489	2	7
6. Nedodija	3794	7814	2	5
7. Kama sutra	3568	16353	4	10
8. Sam u kući	2869	27544	5	4
9. Do kraja	2718	5991	1	-
10. Baskijat	2173	4733	2	9

ZA „BLIC“: KRIBZON

Filmski globus

SAD: Titanik, Spice World, Good Will Hunting, As Good As It Gets, Fallen

Velika Britanija: Đavolov advokat, Noći bugija, Šakal, Sutra ne umire nikad

Nemačka: Titanik, Sutra ne umire nikad, Gubitnici, Comedian Harmonist, Venčanje mog najboljeg druga

Francuska: Titanik, Đavolov advokat, Sutra ne umire nikad, Marius i Žanet, Krik ljubavi

Australija: Vrisak 2, Titanik, Šakal

Hong Kong: Titanik, Srećković, Ko sam ja?

(NAJGLEDANIJ FILMOVI PROTEKLE NEDELJE U RAZNIM DELOVIMA SVETA)

Nezavisna produkcija

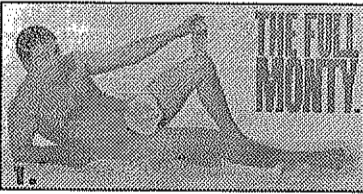
1. Good Will Hunting (Miramax)
2. Wag The Dog (New Line)
3. Star Kid (Trimark)

4. Džeki Braun (Miramax)
5. Vrisak 2 (Miramax) (TRENUTNO NAJBOLEJE RANGIRANI FILMOVI TZY. NEZAVISNE PRODUKCIJE U SAD; PODACI: „ECRAN NOIR“)

Strani film u SAD

1. Do gole kože (britanski)
2. Wings Of The Dove (britanski)
3. Slatka sutrašnjica (kanadski)
4. Les Boys (kvebeški)

5. Zimski gost (britanski) (NAJGLEDANIJ STRANI FILMOVI U SAD, T.J. RETKI KOJI SU SE IZBORILI ZA PUBLIKU; PODACI: „ECRAN NOIR“)

rom nedužne Anabele“
u Beogradu
Biljke od
mesa i krvi

je, to su jedna i uplašena stvorcnpu „Aferu nedužne Anabele“ čine: Bogomir Đorđević, Tatjana Santa sandar Đurica, Anđelika Simić, Nenad Pećinar...scenograf Miodrag graf Angelina Atlagić, R.R.